

[Socialministeren.]

der er behandlet i regeringens forslag angående arbejdsløshedsforsikringen, vil jeg dog, som jeg sagde før, ved behandlingen af disse have opmærksomheden henvendt på de problemer, der kan opstå fra dag til dag, f. eks., som jeg nævnte, kassernes mulighed for ydelse af brændselshjælp til de arbejdsløshedsforsikrede.

Ordføreren for forslagsstillerne (Alfred Jensen): Ministerens bemærkning om, at forslaget ikke løser noget problem på længere sigt, er jo fuldkommen rigtig. Det turde være overflødigt at bemærke det, eftersom forslaget drejer sig om en uges ekstra understøttelse i anledning af julen. Men det løser et øjeblikkeligt problem, og som jeg gjorde opmærksom på i forelæggelsestalen, er arbejdsløsheden steget ikke alene i den sidste tid, men gennem hele året, hvorved en lang række medborgere har prøvet en ledighed af usædvanlig stor længde. Dernæst kommer en lang række prisstigninger, som er sat ind her i den sidste tid, og som betyder, at de arbejdsløses budgetter er sprængt, prisstigninger, som der først vil blive givet dækning for til 1. april. Hvis man vil gøre sig den ulejlighed at se på, hvorledes prisstigningerne virker, vil man konstatere, at det netop er de arbejdsløse, der rammes særlig hårdt af den prispolitik, der har været ført i sommer og i den sidste tid. Jeg går ud fra, at ærede medlemmer i denne sal er klar over, at det pristalsbudget med et udgiftsbeløb på 10 050 kr. er væsensforskelligt fra det budget, som en arbejdsløs familie har. Det er jo klart, at en lang række af de udgiftsområder, som specielt i det sidste pristal er medtaget, ikke findes på den arbejdsløses budget. Den store post: anskaffelse og vedligeholdelse, jeg vil også tro den store post: transport, berører faktisk ikke den arbejdsløse, fordi hans penge kun rækker så at sige til den daglige føde, til huslejen, til kontingenter og så til den allermost nødvendige vedligeholdelse af fodtøj og beklædning samt vask.

Hvis man ser på de prisstigninger, der har fundet sted siden januar, og som altså ikke har fået nogen indfyldelse på de arbejdsløses understøttelser, så vil man se, at det drejer sig om temmelig store beløb. Det ser ganske vist ikke ud af noget særligt, når man ser på de enkelte varegrupper, som indgår i pristallet, men dog kan man se, at fødevarer er steget, når vi tager 1935 til udgangspunkt, fra 181 til 182, klæder, fodtøj og vask fra 196 til 197. Boligen står

fast, men brændsel og belysning er steget fra 242 til 257. Skatten er faldet, men det spiller jo ikke så stor en rolle, da den arbejdsløse umuligt kan betale skat i ledighedsperioden. Hvis man ser nærmere på de stigninger, der har fundet sted — og dem kan man finde i statistisk departements meddelelser om pristallet —, vil man se, at det slet ikke er ringe forhøjelser, der har fundet sted for de daglige fornødenheder. Lad os bare tage nogle af de priser, som får betydning for den daglige udgift. Der er sigtebrød, det er steget 8 øre pr. kg fra januar til oktober, der er franskrød, det er steget 7 øre pr. kg; der er hvedemel, det er steget med 9 øre, byggryn er steget med 12 øre pr. kg; havregryn er steget med 14 øre, og hvis det er i løs vægt, med 15 øre. Jeg vil ikke undlade at gøre opmærksom på, at smør og margarine er faldet, smørret med 48 øre pr. kg og margarinen med 32 øre, men sødmælk er steget med 4 øre, fløden er steget og, hvad der betyder mere, kartofler er steget med hele 5 øre pr. kg.

Nu véd jeg meget vel, at sådan oprensning af priser for enkelte varer ikke siger noget særligt om, hvor meget udgifterne egentlig er steget som følge heraf for et almindeligt budget. Det er naturligvis også meget vanskeligt for mig at påpege, hvad det betyder i samlet udgiftsbeløb, men hvis man tager sit udgangspunkt i den familie, som man regner med i statistisk departement, når man fremstiller detailpristallet, d. v. s. 2 voksne og 1,3 barn, kan man finde ud af, hvor meget det betyder i årlig merudgift, og det bliver for sigtebrødet vedkommende små 5 kr., for franskrød 1 kr. 26 øre, for flormel 6 kr. 30 øre, for byggryn 1 kr. 56 øre, for havregryn 3 kr. 64 øre, for sødmælk 12 kr. 96 øre og for kartofler 21 kr. 25 øre. Og hvis man sætter brændselsforbruget til 15 hl koks — det vil jeg tror er det rimelige —, så kommer man op på 30 kr. 45 øre.

Jeg har ikke regnet med kød i min beregning, for det første fordi jeg har den opfattelse, at de arbejdsløse får meget lidt kød, og dernæst fordi man vil kunne indvende, at der bliver givet rabatkort efter nytår, men fisken er jo blevet erstatningsvare for kødet, i hvert fald har regeringsmedlemmer opfordret folk til at købe fisk i stedet for kød, og her viser det sig, at der er temmelig store prisstigninger. For torsk er det 17 øre pr. kg, og da man regner med 45 kg torsk, bliver det 7—8 kr. Rødspætter er steget 50 øre pr. kg. Det tror jeg dog ikke, at de arbejdsløse får, men da de køber fisk i stedet for kød, så må man tage det med i beregningen, og her kan man ikke se bort fra, at de priser,